

Na druhém stanovišti se přítomní dozvěděli o více i méně známých absolventech naší školy. Studenti ve svých prezentacích představili jednotlivé osobnosti i s ukázkami z jejich děl.

Na třetím stanovišti si studenti 1.B pro žáky základních škol připravili program, který měl dvě části. V konferenčním sále Muzea Jindřichovraděcka nejprve stručně seznámili s historií gymnázia. Poté následovala krátká scénka podle skutečného příběhu.

Návštěvníci **čtvrtého stanoviště** se seznámili s historií a působením jezuitského řádu v českých zemích. Dozvěděli se i o osobnosti významného jezuita, který působil jako lékárník v Jindřichově Hradci. Byl jím botanik **Georg Joseph Kamel**, po němž je pojmenován i jeden druh kamélií.

Na **pátém stanovišti**, které bylo umístěno na nádvoří Národního muzea fotografie, využili studenti starou informační formu – kramářskou píseň. Zpěvem, vyprávěním a ukazováním obrázků představili tři významné hudební skladatele, kteří žili v Jindřichově Hradci – Adama Michnu z Otradovic, Bedřicha Smetanu a Vítězslava Nováka. Texty kramářských písní složila vyučující hudební výchovy spolu s několika studenty. Také všechny hudební ukázky byly „živé“, a to v podání studentů. Atmosféru kramářské písně ještě podtrhlo dobové oblečení.

Poslední stanoviště bylo umístěno před židovským hřbitovem v Jindřichově Hradci. Na něm žáci ZŠ získali základní informace o judaismu, jeho symbolech a zvycích. Další část byla věnována působení židů v Jindřichově Hradci.

Velmi zajímavá byla i samotná prohlídka židovského hřbitova, kde se všichni zúčastnění mohli s židovskou kulturou setkat tváří v tvář.

Mé poděkování patří všem studentům a pedagogům, kteří se podíleli na realizaci tohoto projektu.

Zároveň chci poděkovat řediteli Muzea jindřichohradecka panu PhDr. Jaroslavu Pikalovi a řediteli Národního muzea fotografie panu PhDr. Miloslavu Paulíkovi.

Oba byli velmi vstřícní a ochotně nám zapůjčili krásné prostory pro uskutečnění našeho projektu.

Poděkování patří i panu Stručovskému, správci židovského hřbitova, který byl tak laskav a umožnil nám vystoupit i se žáky základních škol do prostoru židovského hřbitova, jednoho z nejstarších v České republice.

Hana Hančová